

سنڌي ۽ انگريزي ٻوليءَ جي ميلاپ سبب سنڌي ٻوليءَ تي گهرا اثر مرتب ٿيا.

سنڌيءَ تي انگريزي ٻوليءَ جو اثر

انگريزي لفظ، جن جي آخر ۾ بہ وينجن گڏ اچن ٿا، تن جي وچ ۾ ۽ آخر ۾ ’س‘ ملائي سنڌي لفظ بڻايا ويا، جهڙوڪ:

سنڌي	انگريزي
باڪش	باڪس
گرلس	گرلس
فلپس	فلپس
ڪورٽ	ڪورٽ
پيپلس	پيپلس
سنڌي	انگريزي
ڪوٽ	ڪوٽ
ڪارڊ	ڪارڊ
بوڪَ	بوڪ
فلَمَ	فلم
ڪريمر	ڪريم

جيشن تہ عام طور سنڌي اسر جي آخر ۾ ڪونہ ڪو ”سر“ هوندو آهي، تنهنڪري انگريزي دخیل ساڪن لفظ، جنهن جي آخر ۾ وينجن هوندو آهي، ان ۾ بہ ڪوچوٽو سر ملائي سنڌي لفظ ٺاهيو ويندو آهي. مثال طور:

سنڌي	انگريزي
ڪوٽ	ڪوٽ
ڪارڊ	ڪارڊ
بوڪَ	بوڪ
فلَمَ	فلم
ڪريمر	ڪريم
سنڌي	انگريزي
اسٽينڊ	اسٽينڊ
ٽيشن	اسٽيشن
بلف يا بلب	بلب
اسپتال	هاسپيٽل
رٽڙ	ربر
ڏاڪڊر	ڊاڪٽر

ترڪيبون بڻايون ويون، جهڙوڪ فعل بڻائڻ:
فلمر + آئڻ= فلمائڻ
پتا فعل بڻائڻ:
پاس + ڪرڻ= پاس ڪرڻ
فيمل + ڪرڻ= فيمل ڪرڻ
پاس + ٿيڻ= پاس ٿيڻ
فيمل + ٿيڻ= فيمل ٿيڻ

حرف اضافت:
ي/ ڀڃاڙي لڳائڻ سان سنڌيءَ ۾ اضافت ڏيکاري ويندي آهي. مثلاً سرڪار+ ي = سرڪاري. اهڙيءَ طرح انگريزي لفظن سان سنڌي گرامر جو اصول / ي/ ڀڃاڙي ملائي لفظ ٺاهيا ويا:

اسڪول + ي= اسڪولي
ڪاليج + ي= ڪاليجي
فلمر + ي= فلمي.
واحد_ جمع جا اصول: انگريزي لفظن سان بہ واحد_ جمع جو قاعدو سنڌي گرامر موجب لاڳو ڪيو ويو:

جمع	واحد
ماسٽر	ماسٽر
ماسٽرياڻيون	ماسٽريائي
ڊاڪٽر	ڊاڪٽر
ڊاڪٽرياڻيون	ڊاڪٽريائي

”اثر پذير ٻولي جڏهن اثرانداز ٿيندڙ ٻوليءَ جا لفظ پنهنجي اندر جذب ڪندي آهي، تڏهن انهن کي پنهنجي سٽاءَ ۽ سرشتي موجب تبديل ڪندي آهي.“
سنڌي ٻوليءَ انگريزيءَ جا ڪيترائي لفظ هويهو اختيار ڪيا، پر ڪيترن لفظن ۾ آوازي تبديليون ڪيون. مثال طور:

سنڌي	انگريزي
اسٽان	اسٽينڊ
ٽيشن	اسٽيشن
بلف يا بلب	بلب
اسپتال	هاسپيٽل
رٽڙ	ربر
ڏاڪڊر	ڊاڪٽر

سنڌ ۾ انگريزن 1853ع کان تعليم جو هڪ نئون نظام ڏنو، جنهن تحت انگريزي ۽ سنڌي ميڊيم ڪوليا ويا. سنڌ جي وڏن شهرن ۾ اينگلو ورنئڪيولر اسڪول، آفيسون ۽ ادارا قائم ٿيا. انگريزن لاءِ سنڌيءَ جي امتحان پاس ڪرڻ جا انتظار ٿيا تہ، سنڌي ماڻهن لاءِ انگريزي تعليم جو بندوبست ٿيو. 24

اپريل 1848ع تي بمبئيءَ جي گورنر جارج ڪلرڪ اعلان ڪيو تہ، سنڌ ۾ سرڪاري زبان سنڌي هوندي. هن سمورن آفيسرن کي هدايت ڪئي تہ هو 18 مهينن ۾ سنڌي سکي وٺن. سندن سرڪاري نوڪري ۽ ترقي سندن سنڌيءَ جي ڪامياب امتحان سان لاڳو هئي. ”الف_ ب“ جي مقرر ٿيڻ کانپوءِ فريئر رٽ ڏني تہ آئيندي سرڪاري نوڪريءَ ۾ ترقي تڏهن ملي سگهندي، جڏهن سرڪاري ملازم کي سنڌي زبان لکڻ ۽ پڙهڻ ايندي. انگريز آفيسرن کي سنڌي زبان سان شناسا ڪرڻ لاءِ بي ايڇ ايلس،

مختيار احمد ملاح

24 اپريل 1848ع تي بمبئيءَ جي گورنر جارج ڪلرڪ اعلان ڪيو تہ، سنڌ ۾ سرڪاري زبان سنڌي هوندي. هن سمورن آفيسرن کي هدايت ڪئي تہ هو 18 مهينن ۾ سنڌي سکي وٺن. سندن سرڪاري نوڪري ۽ ترقي سندن سنڌيءَ جي ڪامياب امتحان سان لاڳو هئي. سنڌ جي 25 انگريز آفيسرن ٿوري وقت ۾ سنڌي زبان جو تحريري امتحان پاس ڪري ورتو.

ڪئپٽن اسٽئڪ جي نامڪمل گرامر ۽ لغت جي تڪميل جو ڪم هت ۾ ڪيو ۽ ان کانسواءِ هن گورنمينٽ طرفان هڪ سئو رپين جو انعام انهن آفيسرن لاءِ مخصوص ڪيو. جي سنڌي زبان جي تحريري امتحان ۾ ڪاميابي حاصل ڪري سگهندا. ان رت جو وڏو اثر پيو ۽ سنڌ جي 25 انگريز آفيسرن ٿوري وقت ۾ سنڌي زبان جو تحريري امتحان پاس ڪري ورتو.

سر ٻارٽل فريئر 45 امتحاني مرڪز کولڻ جو حڪم ڏنو، جتي سال ۾ ٻه ڀيرا سنڌيءَ جو امتحان ورتو ويندو هو، ۽ هر مرڪز تان پهريان ئي نمبر حاصل ڪندڙ کي وظيفا ۽ سرڪاري ملازمت جي آڇ ڏني ويندي هئي. نتيجو اهو نڪتو جو سنڌي زبان ڪجهه سالن اندر هيٺئين انتظامي سطح تي استعمال ۾ آئي. 45 امتحاني مرڪزن مان پاس ٿيندڙ ۽ اسڪالرشپ حاصل ڪندڙ انگريزي تعليم طرف وڌيا ۽ ڪلرڪ يا ٻيا ننڍا سرڪاري عهدا حاصل ڪرڻ لڳا. ”امتحاني ڪورس ۾ سنڌي پهاڪا ۽ سنڌي جملن جو انگريزيءَ ۾ ترجمو ۽ انگريزي جملن جو سنڌيءَ ۾ ترجمو شامل هوندو هو. مضمون لکڻ لاءِ کين اجازت هوندي هئي تہ هو ڪهڙو بہ خط استعمال ڪن.“

13 جولاءِ 1853ع تي سنڌيءَ لاءِ عربي_ فارسي رسم الخط واري 52 حرفن تي مشتمل ”الف ب“ رائج ڪئي ويئي، جا اڄ تائين اسين ڪم آڻي رهيا آهيون۔ ۽ انگريزي تعليم جي لاءِ ڪتابن جي اشاعت ٿي. ان سان سنڌي ٻوليءَ جو انگريزي ٻوليءَ سان گهرو ناتو قائم ٿيو. سنڌي ماڻهو انگريزي سکيا ۽ انگريزيءَ ۾ لکڻ پڙهڻ ۾ قابليت حاصل ڪيائون. ان سان گڏ انگريزي عملدارن سنڌي سکي. هو سنڌي ماڻهن سان سنڌيءَ ۾ ڳالھ ٻوله ڪندا هئا، سندن ڌڪ سور معلوم ڪندا هئا. سرڪاري محڪمن ۾ سنڌي ٻولي استعمال ٿيندي هئي. روپيو جو رڪارڊ سنڌيءَ ۾ رکيو ويو. قانون جي کاتي ۾ ڪارروائي سنڌيءَ ۾ هلندي هئي. قانون جا ڪتاب انگريزيءَ سان گڏ سنڌيءَ ۾ پڻ ڇپايا ويندا هئا. انگريزن کي تاڪيد ٿيل هوندو هو تہ آفيسن ۾

هاستل، انجنيئري، پاڻيپ، يونيورسٽي، ڊاڪٽر مڪينيڪل انجنيئر نوٽيس ۽ ٻيا هزارين لفظ شامل آهن.

عام استعمال ۾ ايندڙ لفظ جهڙوڪ، هوتلن ۾، بئشڪن، بازرن ۾، گاڏين ۾، گهر جي عام استعمال ۾ بيشمار لفظ شامل ٿي ويا آهن، جن کي الڳ ڪرڻ هاڻي شايد مشڪل ٿي وڃي. مثال طور: سگريٽ، نائيٽ گاڻون، ايبزن، فليٽ، برش، موبائيل، انٽرنيٽ، ڪمپوٽر، ڪارڊ، ٽيپ رڪارڊر، پالش، راڪ ميوزڪ، ڊيڪ، ڪيسٽ، ڪار، هارن، ڪارپورج، فرج، بل، گئس، ايئرڪنڊيشن، فريزر، ڊاٽل، فري اسٽائل، ڊرل مشين، آمليت، ٽوسٽر، سلاڙين پيشن، اسپيشل، آئسڪريم، موٽر، چيونگ گم، ساليونسر، فلائينگ ڪس، سگار، بر، مسز، سوٽ پتلون، گيٻراج، جگ، گلاس، وڊيو ڪيمرا، فرنيچر سائس، ڊيزل، ڪالر ورڪشاپ، پارٽي، بنگلو، ٽيڪسي، وي سي آر، سپرمارڪيٽ، ٽرئفڪ، بريڪ، اسٽيرنگ، ڌڪا اسٽارٽ، سينڊوچ، سينڊل، اپارٽمينٽ، روبيوٽ، روالورڪس، چاڪليٽ، فڪسڊ ڊپازٽ، فوٽو البمس، باڪس، فيشن شو، ماڊلس، چاڪليت ملڪ، ريڊيو، پاسپورٽ، ٽڪيٽ، ويلنٽائين ڊي، آٽوگراف، ڪيڪ، پيڙا، ڪوپ، رين آپريشن، برگر ڪورٽ شو، بيوتي پارلر، ڪسٽمر نيڪ ٽاءِ، ڊيش بورڊ، ٽشو بينڊ، ڪواٽر، ايڪس ري، ڊي هائيڊريشن، لاڻوچ، رسپور، ڊراءِ ڪلين، شارٽ ڪٽ، ڪوايجوڪيشن، وٽڪيشن، ويڪسينيشن، پيئنگنگ، چڪن سوپ، اسٽيچ، مئگزين، سيڪنڊ هينڊ، انرچي، ٽيومر، نيل فائلر، ٽارچر سيل، وال ڪلاڪ، ٿينڪ يو، موڊ، ڊائنگنگ ٽيبل، فروٽ، ايمرجنسي، ميٽر ريڊنگ، مٽيريل، ڊائمنڊ، ڊپريشن، ميسيج، ڊرائنگ روم، بلڊ پريشر، فڪس، ڊائلاگ، ٽوليٽر، مسٽ، ڪچن ۽ ٻيا هزارين لفظ پڻ ڳڻي سگهجن ٿا.

ياد رهي تہ آزاديءَ کان پوءِ، انگريزن جي وڃڻ سان انگريزيءَ جو اثر ختم نہ ٿيو، پراھو اڃان بہ وڌيو، ڇو جو ملڪ جي سرڪاري ۽ آفيسن ۾ استعمال ٿيندڙ ٻولي ۽ تعليمي نظام انگريزي ۾ موجود آهي. ڊاڪٽر هدايت پير لکي ٿو تہ: ”اسڪول، ڪاليج، يونيورسٽين ۽ آفيسن ۾ دفتری ڪاروباري ۽ تعليمي ٻوليءَ طور انگريزي ٻوليءَ جو عمل دخل ڏينھون ڏينھن وڌندڙ آهي. انگريزي ٻوليءَ جا اثر سنڌ جي عام شهري زندگيءَ تي تمام گهرا ۽ ڳوٺاڻي زندگيءَ تي قدرتي ٿوري انداز ۾ مرتب ٿي رهيا آهن. مغرب جي ثقافتي غلبي جي نتيجي ۾ هتان جو شهري انگريزي لکڻ پڙهڻ ۽ ڳالهائڻ ۾ فخر محسوس ڪري ٿو ۽ انگريزيءَ جا اڪيچار لفظ پنهنجي عام سنڌي گفتگوءَ ۾ تنبي ڳالهائڻ لڳو آهي. انگريزيءَ جا اهڙا لفظ جن جا متبادل سنڌيءَ ۾ مشڪل ملن، تن کي قبول ڪرڻ ۾ ڪوبہ هرج ڪونهي. سائنس ۽ ٽيڪنالاجيءَ جي ترقيءَ باعث ڪيترائي سائنسي لفظ ۽ اصطلاح نہ صرف سنڌي ٻوليءَ ۾ دنيا جي اڪثر ٻولين قبول ڪيا آهن ۽ عام جار ڳالهايا وڃن ٿا. اهڙيءَ طرح مختلف ٻولين جا لفظ ٻين ٻولين ۾ جذب ٿي وڃن ٿا.“

جڏهن تہ انگريزي جي وڌندڙ اثر جي لاءِ شبنم گل لکي ٿي تہ، ”انگريزي ٻولي تي 1977ع ۽ 1988ع دوران وڌيڪ ڌيان ڏنو ويو. استادن جي تربيتي ورڪ شاپس سان گڏ وفاقي ۽ صوبائي سطح تي ڪيترائي منصوبا متعارف ڪرايا ويا. آمريڪا جا امدادي پروگرام ايشيا فائونڊيشن، يونائيٽيڊ اسٽيٽس انفارميشن سروس، ڊي ايجنسي آف انٽرنيشنل ڊيولپمينٽ، برٽش ڪائونسل، اوورسيز ڊولپمينٽ ايجنسي، برٽش هوم آفيس وغيره انگريزي زبان جي فروغ لاءِ ڪم ڪرڻ لڳيون. يونيورسٽي گرانٽس ڪميشن ۽ علامہ اقبال اوپن يونيورسٽي پڻ ان ڏس ۾ اهم ڪردار ادا ڪيو. جيئن تہ اسان وٽ تقريبن سڄو تعليمي نصاب انگريزي زبان ۾ پڙهايو وڃي ٿو، ان ڪري موضوع جي حوالي سان بهترين ڪتاب انگريزيءَ ۾ ملن ٿا، ان ڪري سنڌي زبان يا ٻيون مادري زبانون هجن، انهن جي ترقي ۽ واڌ ويجهه تي ڪو خاص ڌيان نہ ڏنو ويو. ڏنو وڃي تہ انگريزي ۽ اردوءَ ٻنهي سنڌيءَ کي متاثر ڪيو آهي.“

جيڪڏهن ڏسجي تہ سنڌي ٻوليءَ کان علاوه سنڌي ادب تي بہ انگريزي ادب جو تمام گهرو اثر آهي. انگريزن جي دور ۾ انگريز عملدارن سنڌي ادب جي حوالي سان تمام وڏو ڪم ڪيو. تہ ٻئي طرف سنڌ جي عالمن ۽ اديبن انگريزي ڪتابن جا سنڌيءَ ۾ ترجما ڪيا يا خود سنڌي مواد کي انگريزي ۾ پيش ڪيو. ادب ۾ ناول، ڊراما، ڪهاڻي ۽ ٻيون ڪيترن ئي نثري صنفون انگريزيءَ جي معرفت سنڌي ادب ۾ شامل ٿيون. اهڙيءَ طرح شاعريءَ جون مغربي صنفون بہ انگريزيءَ وسيلي سنڌي ۾ رائج ٿيون. ■